765/07

Den 7. februar 2007 blev i sag nr. 69.644:

xxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har landbrugsforsikring med ulykkesdækning i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 1/4 2001 var udsat for et færdselsuheld under arbejde i Norge. Klageren henvendte sig efter hjemkomsten til sin egen læge, der i notat den 9/4 2001 til klagerens journal anførte:

> "K. har været i Nordnorge for en god uges tid siden hvor han væltede med sin lastbil pådrog sig herved kraftig ømhed i muskulaturen fortil i abdomen. Fortsat nogen ømhed i hø. side.
> Urin i i.a.
> Obj: muskulær ømhed. Er blevet febril med smerter ved vejrtrækning, gullig expectoratiom.
> St.p. er der lille mistanke om pneumoni basalt på ve. side."

Den 19/4 2001 anførte lægen i et notat til klagerens journal:

"K. har fortsat nogen fysiske eftervirkninger efter sit uheld, det prikker og sover ud i armene, der er ømhed i ryg og nakkemuskulatur.

Pt. har meget stort søvnbehov, kan rask væk sove 16 timer i døgnet.

Vi prøver at få talt ulykken lidt igennem, det virker som om pt. har stort behov for dette.

Opfordres til at få snakket det igennem derhjemme. Det vurderes at han nok har behov for 1 uges sygemelding for at komme lidt ovenpå igen. Snak om dette."

Klageren var efter ulykken sygemeldt i 3 måneder, men fortsatte herefter jobbet som chauffør frem til årsskiftet 2002/03. Han ophørte med jobbet som chauffør på grund af gener fra specielt fingre og knæ. Speciallæge i fysiurgi og reumatologi G.G.R. fra A. Sygehus foretog den 3/1 2005 en undersøgelse af klageren og anførte i speciallægeerklæring dateret samme dag:

"April 2002 [april 2001] kom klienten til skade under kørsel med megatrækker.

Klienten, der sædvanligvis kørte langtidsture til Sydeuropa fik en tur til K. i Norge og kørte i april 2004 [april 2001] til K. i lastbilen uden vinterdæk. Der var sne deroppe, og klienten kørte ned af et fjeld - en ganske lang og stejl strækning, der endte i en elv.

Klienten holdt fast i rattet med begge hænder, bremsede med højre fod, da vognen nåede elven væltede bilen rundt. Var ikke bevidstløs. Smerter i nakken. begge skuldre - mest venstre - tiltagende smerter i albuer, underarme, hænder og fingre og betydelige smerter og ømhed af fingre.

Efter ulykken har der været kontrakturer i fingrene.

Klienten var voldsomt psykisk påvirket af ulykken, og blev kørt hjem af en kollega efter at bilen var repareret for 100.000 kroner.

Klienten kom til egen læge, der tilrådede psykologbehandling, men klienten gik i stedet for til samtaleterapi hos kollega.

Klienten ved ikke om begivenheden er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen/Forsikringsselskab.

De psykiske symptomer er gradvis aftaget, men der er vedvarende smerter i nakke, venstre skulder, begge albuer, underarme, hænder og fingre og kontrakturer i fingrene. Smerterne er værst om aftenen og forværres ved belastning.
Disse symptomer er opstået efter ulykken.
Hertil kommer smerter i begge knæ ved belastning. Især højre."

Klageren anmeldte ved skadeanmeldelse dateret 7/2 2005 ulykkestilfældet til selskabet. Selskabet anmodede herefter om en neurologisk speciallægeerklæring fra specialist i neurokirurgi O.F. fra A. Sygehus, der på baggrund af en undersøgelse af klageren udfærdigede en speciallægeerklæring dateret 14/11 2005 og bl.a. anførte i denne:

"**Aktuelle**:
1.4.01 var han i Nordnorge, hvor han på en sneglat vej mistede herredømmet over lastbilen. Lastbilen skred ud over en skrænt og endte i en elv, men forinden havde han igennem en længere strækning forsøgt krampagtigt at holde lastbilen på vejen, men altså uden held.

Efterfølgende grundigt forslået. Han var ikke til læge el. på sygehus i forbindelse med ulykken, med en kollega fik han kørt lastbilen hjem da den var blevet repareret og søgte så sin egen læge 9.4.01, hvor der anføres smerter i mavemuskulaturen og ved vejrtrækning. 19.4 anføres prikken og soven i armene og ømhed i ryg og nakke, stort søvnbehov.
...
Alt i alt føler han at de nedenfor nævnte gener alle sammen har været til stede fra kort efter ulykken og fortsat er til stede uden at der i forløbet har været nogen tilbøjelighed til egentlig bedring. Han angiver i dag følgende

Aktuelle klager:

1. Smerter lokaliseret til nakken med forværring hvis han bevæger, smerterne stråler også ud over skuldrene, hvor venstre er værst og der kan være tilbøjelighed til nakkehovedpine.
2. Smerter fra albueniveau og distalt på begge arme især ved fysisk prægede aktiviteter, smerter i fingrene der føles som brændende ild.

3. Kontraktur i nogen af fingrene på både højre og venstre hånd.
4. Tilbøjelighed til smerter i begge knæ.

...

Konklusion:

Undersøgte beskriver i dag at de ovenfor nævnte gener i alt væsentligt er opstået efter ulykken i 2001.

Den nu beskrevne helbredstilstand har jeg ikke forslag til at forbedre og det er derfor min vurdering at tilstanden må anses for blivende."

Som følge heraf anførte selskabet ved skrivelse dateret 14/12 2005:

"Sagen har været forelagt vores lægekonsulenter igen, og jeg må desværre fortælle dig, at ulykken er forældet i henhold til Forsikringsaftaleloven paragraf 29. Det vil sige for sent anmeldt.

Hvorfor er sagen forældet?

I henhold til Forsikringsaftaleloven paragraf 29 er sagen forældet to år efter udgangen af det år, hvor dit krav er forfaldet, det vil sige fra stationærtidspunktet. Du skal dog være klar over eller have kendskab til, at krav er forfaldet.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, som vi har i sagen, at du ved et uheld i Norge får slag mod brystkassen, nakken og ryggen.

Vi vurderer, at din tilstand er stationær omkring 3 måneder efter uheldet, det vil sige omkring august 2001, hvor du genoptager dit arbejde, som chauffør, og senest i slutningen af 2002, hvor du ophører med arbejdet som chauffør på grund af vedvarende gener.

Dette bekræfter speciallægeerklæringen fra overlæge O.F. også, da du oplyser, at generne i nakke, arme, fingre og knæ har været til stede fra kort efter ulykken, og der ikke har været nogen bedring."

Klager anførte herefter ved udateret skrivelse:

5. 69.644

"I april 2001 kort efter færdselsulykken blev jeg sendt op på Topdanmarks kontor ... i H. af min læge og min arbejdsgiver for at anmelde ulykken i Norge. En kollega G.S.N. skulle køre mig derop og hjælpe mig med anmeldelsen, da jag knap kunne gå og var meget forslået og forvirret og chokeret (40 tons lastbil ud over klippe).

Vi talte med sød mørkhåret dame på 45-50 år som modtog anmeldelsen, hun sagde at jeg var heldig med at jeg havde overlevet ulykken. Hun sagde at når lægerne fandt ud af om jeg havde fået mén efter ulykken skulle vi bare henvende op til Topdanmark så ville sagen blive genoptaget, jeg fik også et skema hvor jeg skulle skrive hvilke ting jeg havde mistet da forsikringen også dækkede disse ting ...

...

Mine læger troede også, at det gik væk med tiden. Indtil læge S.Å.L. indrømmede at de ikke vidste hvad jeg fejlede, troede at det var betændelse i alle led, fyldte mig med penicillin og sendte mig til fysioterapi hjalp heller ikke, sendte mig til speciallæge 1/2 års ventetid, derefter til anden speciallæge 1/2 års ventetid, derefter til psykolog 3 mdr. ventetid, derefter O.F. 3 mdr. ventetid. Derefter er sagen 6 uger for gammel."

Selskabet anførte ved efterfølgende skrivelse dateret 30/1 2006:

"Jeg må desværre fortælle dig, at vi fastholder vores afgørelse, og fortsat mener, at personskaden er for sent anmeldt.

Vi fastholder vores tidligere afgørelse, da der ikke er kommet nye lægelige oplysninger, og vi mener derfor fortsat, at din tilstand er stationær omkring 3 måneder efter uheldet. Det vil sige omkring august 2001, hvor du genoptager dit arbejde som chauffør, og senest i slutningen af 2002, hvor du ophører med dit arbejde på grund af vedvarende gener.

Du skriver også i dit brev, at måtte opgive med at køre som chauffør i slutningen af 2002 på grund af dine gener.

I henhold til forsikringsaftaleloven paragraf 29 er sagen forældet to år efter udgangen af det år, hvor dit krav er forfaldet. Det vil sige fra stationærtidspunktet. Du skal dog være klar over eller have kendskab til, at krav er forfaldet.

Du har haft kendskab til, at kravet er forfaldet kort tid efter ulykken, og i hvert fald senest i slutningen af 2002. Det vil sige, at du havde indtil 31. december 2004 til at anmelde skaden.

Da vi først modtager anmeldelsen af din personskade 18. februar 2005, er sagen derfor forældet.

Det er korrekt, at skaden blev anmeldt til Løsøreforsikringen i april 2001. Vi har dog ingen oplysninger om personskaden i denne sag.

Hvis det har været dit indtryk, at en anmeldelse om skade på løsøre også er en anmeldelse til ulykkesforsikringen, burde du have reageret, da du ikke har modtaget nogen bekræftelse på anmeldelsen om ulykkestilfælde."

Klageren har ved skrivelse dateret 19/6 2006 nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at der ikke er indtrådt forældelse, og som følge heraf behandle klagerens sag. Klageren har til støtte herfor anført:

"Jfr. forsikringsaftalelovens § 29 er sagen forældet når der er gået 2 år efter kundskab om kravet, dvs. fra stationærtidspunktet.

Iflg. vedlagte R 75 fremgår at jeg arbejdede hele 2002 og mit ansættelsesforhold ophørte januar 2003. Det var i starten af 2003 jeg ophørte som chauffør, og det var først i foråret 2003 jeg søgte læge/speciallæge og på daværende tidspunkt troede jeg der var tale om lungebetændelse."

Selskabet har ved skrivelse af 4/7 2006 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

7. 69.644

"Efter modtagelsen af Ankenævnets brev har vi gennemgået sagen igen og vi fastholder at N.K.s krav er forældet i henhold til de regler vi følger i Forsikringsaftaleloven.

Der er således ikke grundlag for at ændre den afgørelse som vi tidligere har truffet i sagen.

For god ordens skyld har vores rådgivende lægekonsulent set på sagen igen og udtaler, at der ikke umiddelbart er sammenhæng mellem skaden og de nuværende gener.

For det første var N.K. i stand til at varetage sit arbejde initialt. Han sygemeldt først i 3 måneder fra et par uger efter skaden.

Herefter går der 2 år med normal arbejdsfunktion. Dette hænger ikke sammen med konstante gener i hele perioden. Endvidere er der heller ikke sammenhæng mellem skademekanisme, gener og de objektive fund."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at klageren - på trods af sine gener efter ulykken den 1/4 2001 - kunne arbejde som chauffør frem til årsskiftet 2002/03 med undtagelse af en sygeperiode på 3 måneder umiddelbart efter ulykken. Da nævnet finder, at klageren kort tid efter ulykken og i hvert fald senest ved årsskiftet 2002/03 havde grund til at tro, at ulykkestilfældet i 2001 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesregel.

8. 69.644

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson